

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 657/07
04.07.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против решења Националне службе за запошљавање Републике Србије, број: 0031-10412-1195/2006 од 07.12.2006. године, у предмету новчане накнаде, у нејавној седници већа одржаној дана 04.7.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против закључка Филијале Сомбор, број: 1900-104-176/2006 од 23.11.2006. године, којим је одбачен предлог тужиоца за понављање поступка.

Тужилац у тужби оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права и то одредбе чл. 108. и 109. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености и због битних повреда правила поступка из члана 197. Закона о општем управном поступку. Наводи да је након престанка радног односа, у законском року, отишао да се пријави у Филијалу Сомбор и тражио је сва права која му по закону припадају, али је усмено обавештен да због добијања велике отпремнине нема право на новчану накнаду. По добијању оваквог обавештења службеног лица, а како је неука странка, није ни знао да треба да поднесе и писмени захтев за признавање тог права, нити је у закону прописано да се захтев мора поднети писмено. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбацио предлог тужиоца за понављање поступка, јер нису испуњени услови за понављање, дајући за своју одлуку разлоге које као довољне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Ово с тога, што је одредбом члана 239. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) прописано да поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновиће се из разлога наведених у тој одредби. У члану 246. став 1. наведеног Закона, прописано је да кад орган који је надлежан за решавање о предлогу за понављање поступка прими предлог, дужан је да испита да ли је предлог благовремен, да ли га је поднело овлашћено лице и да ли је околност на којој се предлог заснива учињена вероватном, а у ставу 2. истог члана да ако услови из става 1. овог члана нису испуњени, орган ће својим закључком одбацивати предлог за понављање поступка.

Како поступак чије се понављање тражи предлогом тужиоца није ни вођен и не постоји коначно решење, то је по оцени Врховног суда Србије није испуњен основни услов за понављање поступка из члана 239. Закона о општем управном поступку, због чега је правилном применом одредбе члана 246. став 2. истог Закона, тужиочев предлог за понављање поступка одбачен.

Из напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 04.7.2007. године, У. 657/07

Записничар, Председник већа - судија

Вукица Латиновић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК